

læg. Lovforslaget rækker jo langt, langt videre. I dag står der i loven:

»Forældremyndigheden medfører pligt til at beskytte barnet mod fysisk og psykisk vold.«

Og i vores forslag står der:

»Barnet har ret til omsorg og tryghed. Det skal behandles med respekt for sin person og må ikke udsættes for legemlig afstraffelse eller anden krænkende handling.«

Det er da meget klarere og meget tydeligere end § 213 i straffeloven, og det er derfor, vi fremsætter forslaget.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Hr. Bruno Jerup siger, at mange børn bliver udsat for vold af deres forældre, men jeg kunne godt tænke mig at bede hr. Bruno Jerup om at dokumentere dette. Det passer positivt ikke, men der er stærke ideologiske kræfter i dette samfund, som netop ønsker at skabe dette billede, som ikke eksisterer.

Jeg kan sige, at i 9 måneder har jeg siddet som medlem af Københavns Børn og Unge-udvalg, der træffer beslutning om tvangsfjernelse af børn, og jeg har vel behandlet ca. 150 sager i de 9 måneder. Af disse omkring 150 meget alvorlige børnesager fra Københavns Kommune var der kun tale om vold i to tilfælde, og i det ene tilfælde måtte vi medgive forældrene, at det ikke var vold, det drejede sig om. Der er uhyre få sager om direkte vold fra forældrenes side mod deres børn, så jeg vil meget gerne bede hr. Bruno Jerup dokumentere påstandene om, at forældre i Danmark er voldelige mod deres børn.

Vedrørende hr. Villy Søvnalds udtalelse om, at Venstre må være på den svages side og forsvare den svages ret, må jeg sige: Ja, og hvem kan beskytte den svage bedre end forældrene? Hvem skulle ellers gøre det? Hvem vandrer nat efter nat op og ned ad gulvet med barnet, der græder, fordi det er ved at få tænder? Hvem sidder hos barnet, når feberen bryder igennem, og vugger og vugger? Det gør socialpædagogerne sandelig ikke. Det gør dette lands offentligt ansatte behandlere sandelig ikke. Det gør forældrene, og derfor er forældrene deres børns allerbedste beskyttere.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, Folketinget har pligt til at tage en debat, der er nogenlunde ren med hensyn til de

ting, den drejer sig om. Jeg bliver lidt træt i både blikket og mælet og helt ned i benene, når jeg hører en beskyldning om, at SF ikke skulle være tilhænger af, at børnene er forældrenes. Sikke dog noget vrøv! Hobevis af SF'ere, som er forældre, vandrer også op og ned ad gulvet, når børnene græder, ligesom alle andre. Det er jo ikke det, det drejer sig om.

Nej, det, det drejer sig om, er: Har det barn, der bliver udsat for systematisk vold i en familie, også en ret, eller har det barn ikke en ret i fru Tove Fergos verden? Ellers er al tale om at beskytte svage individer jo meningsløs, hvis den ikke gælder i de her konkrete tilfælde.

SF er ikke tilhængere af det kommunistiske system og heller ikke tilhængere af det israelske system, hvor børn opdrages i kibbutzer. Vi er meget tilhængere af en familiepolitik, der giver børn og familier gode rammer for at være sammen.

Kan vi ikke godt blive fri for at diskutere nogle billeder, der intet har med vores virkelighed at gøre, og som gør, at Venstre slipper uden om det, der egentlig burde være helt naturligt for et parti, der bekender sig til liberalitet og det individuelle menneske, nemlig at være optaget af, hvad vi gør med mennesker, der har det skidt, og som knækker, fordi de har det skidt? Det behøver man altså ikke være totalitær for at mene.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Vi mangler stadig væk at få at vide: Hvem skal anmelde, hvis man ser eller man mener, at der foregår revselse – og her taler jeg ikke om vold, for det har vi vores straffelov til, men revselse? Hvem skal anmelde, hvis man synes eller tror, at der foregår revselse i et hjem? Det synes jeg ærlig talt vi bør have et svar på.

Til hr. Bruno Jerup vil jeg sige, at det er sådan, at man ikke ejer andre mennesker, men det er stadig væk forældrenes børn.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er vi tilbage i ordførerrækken, og det er hr. Bendt Bendtsen.

Bendt Bendtsen (KF):

På trods af meget stor forståelse for forslaget og intentionerne i forslaget må vi nok sige, at vi ikke rigtig tror på, at det er et problem, som vi kan lovgive os ud af. I Det Konservative Folkeparti går vi ikke ind for at anvende fysisk